

NYÁRI DALFOSZLÁNYOK

De hisz voltak ott becsületes, normális, hétköznapi emberek is! Csak persze nem hordanak táblát a nyakukon, becsületes, félbecsületes, lojális, leleményes, éppen csak hogy törvénytisztelő, vagy egészen közveszélyes felirattal, és nyár van különben is és nyaralás, távol az ismerős környezettől, főnököktől, alantasoktól és miegymástól.

Az Angol nő például: koromfekete haj, valószínűtlenül tejfehér arcszín, szeme a szokottnál erősebben festve. Újféle tánc lépések, de mérsékelt temperamentummal. Mosolytalan, blazírt tekintet. Tífusz frizura. És ami fő: túsorkú cipő, amit a hazaiak közül csak a zágrebi nőknek sikerült eddig meghonosítaniok. Nyilván nem hivatalnoknő. Ruházata európai, francia beütés és olasz is. Gyáros csemete talán. Partnere negyvenen felül, kopaszodó, talán német. Az autóját még nem láttuk. Senki sem látta. Nem is láthatta. Bár szakértő honfitársamnak — aki a feleség nélküli nyaralók nem kis táborába tartozik — bizalmas értesülése: a szóbanforgó nő rijekai prostituált. Bejáró fajta, naponta utazik Abbáziába autóbusszon. Bentlakásra nincs elegendő tőkéje. Jóllehet magasan szakképzett, közepesen beszél angolul. Azonkívül reklámfíúja is van. Az a kopasz. A taksza minimum 2—3.000 dinár. Az angolok amerikainak vélték. Mi angolnak. Mások másnak. Kétmillió dinárt váltanak be a külföldiek naponta ezen a legnagyobb forgalmú, mondhatni, nemzetközi fürdőhelyen. Ez kétmillió devizadinár. Csak ezen a teraszon 250.000 dinár esténként a konzumáció. Az idegenforgalom iparág. Vannak országok, melyeknek ez a Bórjuk, Majdanpekjuk, Zenicájuk és Vajdaságuk. Az ipar pedig ipar, minden velejáróval. Ez már nem a bárszakértő véleménye. Ő másként eszmetársít az angol nőről. Dicselkedve: brittül vásárol élelmet az üzletekben! De nekem mindjárt gyanús volt...

Arivederci Roma — bújja a zenekar, heten 5.000 dinárért fejenként és esténként, ezenkívül lakás és ellátás e legdrágább tánchely szállodájában, továbbá két többnyelvű énekes, mert sokféle külföldi jön, közöttük olaszok is, holott nekik is van Rivierájuk. Főleg sajtáságosan fekete, villogszemű férfiak. Amott lejt az egyik, szinte mozdulatlanul. Valósággal rá-

fekszik a nőre, bekebelezi partnerét, húnyt szemmel dörzsölgeti hozzá brillantinos fejét, csak izmai mozognak a zenére, hegyes cipő, dallamos talján beszéd, a Kvarner pálmafáj alatt a sötétben valószínűleg egy bordó Fiat millecento, Olaszországban pedig milliomos papa, mondjuk frizsiderkészítő, esetleg diplomata. A fiú, — aki alól szinte ki sem látszik a nő, különben feltűnne, hogy jóval korosabb nála és csinosnak sem mondható — Zág-rebiban egyetemi hallgató. Talán dalmata származású. Ott sokan beszélnek olaszul.

Abba a csoportba tartozik, amelyikbe Néró. Ő szőke, homlokára fésült rövid hajú, markáns gyerek, amazzal ellentétben a németet beszéli jól és szintén itt tölti nyári egyetemi szabadságának egy részét évek óta. Nap-hosszat, nyárhosszat konverzál Germánia lányaival és mamáival a strandon és este itt tánc közben és nem mindig hiába. Tökéletesíti nyelvtudását és idevágó nemzetközi tapasztalatait, ismerősökre tesz szert külföldön, ahonnan ajándékcsomagok érkeznek és ahová utazni lehet vendégségbe.

A Kalóz — nyakranőtt haj, kint lógó ing, kitaposott mokaszin és cowboy nadrág, befejezetlen középiskola, idegennyelvtudás nélkül, szöges ellentéte a nyakkendő, csupa udvariasság Nérónak — ezzel szemben szépen fejlett izmaival egészíti ki Opátia vendéglátó üzemeinek nem egészen teljes felszerelését. Ő az őserő, a vadság, a nyersesség, a hímség. Különösen alkalmas magános és elsatnyult környezetből származó külföldi hölgyek kalauzolására a számukra idegen tájakon és kívánalmakon. Névtelen hőse ő is a világ minden tájára küldött levelezőlapoknak. Liebe Izé! Wunderfool. érzem magam a kék Adrián. Ezentúl ogni anni ide jövök... Nem tudni, önállóan dolgozik-e vagy szervezett, maga fogja-e kuntsafjait vagy a hotelportástól nyeri társaival együtt az értesítést: most érkezett Dániából egy autóbusz, az utasok között tizenvalahány magános hölgy, tíz napig maradnak, gyertek a szálloda halljába, vagy vacsora után próbálkozzatok...

Mexico, Meexiiicooooo — jódlizza bele a tényleg mesés adriai éjbe az énekes, legalább háromszor annyi fizetségért, mint amennyi egy végrehajtó tanácsbeli gazdasági szakértőnek van, és ki gondolná, hogy az a habszőke tündér, akiről az ember el sem hinné, hogy normális anyagcserét folytat, valóságos német Sagan: vöröskörmű mezitlábával tapossa padlóig Mercedesének gázpedálját és feltűrt szoknyával üldözi unalmát vajdasági fiatal orvos ismerésének megrökönyödésére. A gyorsaság rémitette meg a jámbort, nem a szoknya, miveléne lassabban járnak, ő különben sem tartozik a professzionális szórakoztatók táborába, rendelés és specializációs gondjai vannak és szelídőbb kalandra vágyott, mintsem egy vadregényes és főleg halálos autószerencsétlenség. Ennek ellenére, legalább is saját állítása szerint, roppant meg volt vele elégedve a Mercedes-szöszkeség. Nem nyaggatta házassági gondolatokkal, mint a német fiatalemberek. Odahaza ugyanis a pápa vagyona sokkal nagyobb benyomást kelt a legényekben, mint egyáltalán nem lebecsülendő magamaga.

A „Opátia bajná”-t is eljátszotta esténként a zágrebi zenekar és dalmát dalokat a kulór lokál népszerűsítésére és a rock and roll semlegesítésére, melynek ágyékficamító fogásait alighanem könyvből tanulják az öregebb külföldiek is, különben bizonyára össze-vissza ütköznének a pergő, alaposan megráncigált partnernővel. A nevelésben nincs is hiány, annál inkább a költséges raffináltságokban. Itt is felütötték a szabadtéri színpadot, középfinom operaelőadásokat nézhet a külföldi mindössze egyetlen dollárért, de ez inkább a honoráriumért nyaralni szándékozó színháziáknak kedvez, mintsem az állami költségvetésnek. Még egy bizalmas értesülés: az a svájci öt három millió dinárt hozott magával. Amolyan jobbfejta kereskedőségnek talksáltuk. Három hétig marad. Aligha tudja addig elkölteni. Erre nem elegendő a 150 dináros limonádé és a két dolláros pezsgő. Nincs játéklámpa? — tette fel a kérdést. Nincs, ellenben megnézheti a korcsulai kultúregyesület műsorát, vagy elmehet a moziba. Jóval kevesebbet, mint amennyit otthon költ el egy este. Még csak el sem borravalózhatja. Ez különben sem lenne fair a többi kisebb autójú külföldivel szemben. A kabinos — civilben szobafestő — vallomása: az idegen lassan smucigabb lesz, mint a hazai. A fogához veri a garast. Megszokta, vagy csak úgy tesz —, hogy a tringeltet másutt hozzáadják a számlához.

Bonjour Catherine — ez is a tengerparti nemzetközi slágerei közé tartozott az idén, amint az is, hogy a nővizsádi orvos a szusáki templomban esküdtött örök hűséget az odahaza csak polgárilag elvett tanárnőnek, ki tudja, hátha mégis boldogabb lesz ezzel a házasság, amellet az illetékes felettesek, alantások, tanulók és egyebek nyugodtan alhatnak a tudatban: nincs baj a haladó szellemmel. Nyaralási trükk az egész Flórt a túlvilággal, a tengerrel, a szerelemmel, az üzlettel. Nincs semmi baj, legfeljebb nem sikerül a dolog. Aranyos zágrábi kislány: úgy csüngött a hentesképű ángliusz nyakán esténként, hogy ez a rijekai professzionista sem tette volna különben. Bezzeg szebbek, szerethetőbbek azok az otthoni fiúk, de a mama szeretné és ő is már-már látja magát tánc közben behúnyt szemhéjain át, amint angol nagyságos asszonyként könnyed mozdulattal bevágja maga mögött az autó ajtaját, nem kell visszamenni az egyetemre, ruhák, külföldi nyaralás, barátnök irigykedése. De hazautazott a hentes, anélkül, hogy mondott volna valamit, talán menyasszonya vagy felesége is van odahaza, a nyár meg elmúlt az álmodott boldogság nélkül, ráment a hülye angolra.

Granada, granada — éneklí az énekes, aki véletlenül télen is az, — a zágrebi kislány szeme könnyes, szép ez a dal, elméláz a vendég, ez a nyár-szülte furcsa produktum, akinek, ki tudja, mi a foglalkozása, családi állapota, éneke, életcélja és felfogása otthon, ha hazamegy, ha lehullanak az opátiai falevelék, kiürül a nagy terasz, ha leáll télire ez a turisztikának nevezett iparág, amelynek zakatolásához oly nehezen szokik hozzá a fülünk.